

Drodzy Rodzice! Wychodząc naprzeciw ustaleniom Ministra Edukacji Narodowej od 25 marca rozpoczynamy realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Podstawa ta obejmuje wiele obszarów rozwoju dziecka, w związku z którymi przygotowujemy codzienne zajęcia- wcześniej w przedszkolu, obecnie zdalnie. Podstawa jest rozplanowywana na 5 godzin tak, jak to było, gdy spotykaliśmy się w placówce. Zgodnie z tym zwracamy się z prośbą, aby w miarę Państwa możliwości w codziennym funkcjonowaniu dzieci:

- **przynajmniej 1 godzinę dzieci miały na indywidualną zabawę** lub zabawy z rodzeństwem według ich własnych pomysłów, to znaczy bez ingerencji osób dorosłych w to, jak przebiega zabawa. Chodzi o to, aby rozwijać dziecięcą kreatywność, pomysłowość, relacje między rodzeństwem, aby dzieci mogły same wykorzystywać drzemiący w nich potencjał. Zabawa dowolna to również wspaniały trening umiejętności społecznych, a więc bycia ze sobą, zgodnego współdziałania, właściwego stosunku do zabawki, umiejętności dzielenia się zabawkami.
- **miały przeznaczony czas na codzienne czynności higieniczno – porządkowe** (w przedszkolu podczas 5- godzinnego pobytu zajmuje nam to ok. 2 godziny) takie, jak samodzielne rozbieranie się, ubieranie, toaleta, mycie zębów, spożywanie posiłków. Bardzo zachęcamy, aby zwracać uwagę na rozwijanie samodzielności w tym zakresie. Wasze Pociechy naprawdę świetnie sobie radzą z tymi czynnościami! Szczególnie ważne jest spożywanie posiłków w spokojnej atmosferze, bez włączonych bajek itp., aby dzieci mogły się skupić na jedzeniu.
- **ok. 1 godzinę mogły spędzić na świeżym powietrzu** w tym też jest czas na samodzielne przygotowanie się do wyjścia- włożenie butów, kurtki, czapki, szalika itp. Młodsze dzieci mogą potrzebować pomocy przy zapięciu kurtki, wiązaniu kokardek. Starsze zaś (5, 6-lat) powinny sobie już z tym radzić same. Pobyt na świeżym powietrzu powinien być dla dziecka czasem spędzonym na swobodnej zabawie, przy tej okazji możemy zaproponować mu jazdę na rowerze, hulajnodze, grę w piłkę, gimnastykę itp. Wszystkie te czynności w sposób nieoceniony wpływają na prawidłowy rozwój wszystkich struktur mózgowych. **Pamiętajmy jednak o zapewnieniu bezpieczeństwa w czasie pandemii! Zabawa dziecka na powietrzu powinna odbywać się w obrębie podwórka, bez kontaktu z osobami innymi niż domownicy.** Nie wskazane jest wychodzenie na plac zabaw, do parku itp., czyli do miejsc, w których możemy mieć kontakt z innymi.
- **nie więcej niż 1 godzinę (w przypadku dzieci 3 i 4-letnich), a maksymalnie 1,5 godz. (w przypadku dzieci 5 i 6-letnich) dzieci powinny przeznaczyć na zabawy dydaktyczne i zajęcia edukacyjne, czyli takie, które wprowadzają nowe dla dzieci treści.** Ta tematyka właśnie będzie do Państwa przesyłana przez wychowawców poszczególnych grup do codziennej realizacji. Pamiętajmy jednak, że w szczególności młodsze dzieci (3, 4-letnie), ale również i starsze (5, 6-letnie) **najlepiej przyswajają nowe rzeczy poprzez zabawę.** Cykle realizacji materiału muszą być krótkie. Dzieci nie wytrzymają całej godziny jednorazowo. Warto dzielić je na np. na cztery 15-minutowe etapy, maksymalnie dwa 30 minutowe (to głównie dla starszaków). Pamiętajmy również, że kluczową sprawą w realizacji tych treści jest **KONSEKWENCJA**, żeby dzieci nie miały braków w żadnym obszarze.

Na końcu przesyłamy dla Państwa link, pod którym znajdziecie wiele ciekawych, dodatkowych kart pracy, kolorowanek i innych materiałów. Są to ćwiczenia wyłącznie dla dzieci chętnych, do wesołego urozmaicenia dnia. https://eduzabawy.com/karty_pracy/

Informacja

Zgodnie z wytycznymi zawartymi w Rozporządzeniu MEN z dnia 20.03.2020r. pedagog szkolny jest dostępny dla uczniów, rodziców i wychowawców/ nauczycieli w godzinach swojej pracy pod adresem e - mail: pedagog.as@onet.pl

Anna Świątek - pedagog szkolny.

dzień tygodnia	godziny pracy pedagoga szkolnego
poniedziałek	7.45 – 11.30 12.30- 14.00
środa	7.45 – 12.30
czwartek	7.45 – 14.00
piątek	7.45- 12.30

Informacja dla rodziców!

Akademia Edukacji i Rozwoju Majki Jeżowskiej informuje, że:

W każdy poniedziałek prowadzimy bezpłatne zajęcia ruchowo – muzyczne dla dzieci w wieku do 6 r.ż. oraz w wieku 7 – 10 lat. Obecnie ogląda nas około 4 tys dzieci. A chcielibyśmy, aby z zajęć skorzystało jeszcze więcej dzieci.

- **O godz. 10.30 odbywają się warsztaty Baby Dance.** Baby Dance to zabawa muzyką, piosenką i tańcem dla dzieci do 6 r.ż.
- **O godz. 11.30 odbywają się warsztaty Dzieciak sam w domu.** Dzieciak sam w domu to warsztaty ruchowo – muzyczne, w których tanecznie zwiedzamy świat, uczymy się nowych rzeczy i wprawiam w ruch ciało dzieci w wieku 7 – 10 lat.

Prowadzi Joanna Bąk – Instruktor tańca, edukator muzyką i ruchem. Serce Akademii. Współprowadzi Beata Kaczor – trener mentalny, mózg Akademii.

Zajęcia pięknie uzupełniają warsztaty ruchowo – muzyczne dla dzieci przedszkolnych. Jak również stanowią uzupełnienie zajęć muzycznych. Podajemy link do zapisów i do fragmentu zajęć: www.majka.tv

Realizacja podstawy programowej przygotowana przez wychowawców
poszczególnych grup przedszkolnych na dzień 05. 05. 2020 r.

Drodzy Rodzice, przypominamy o gromadzeniu prac
(plastycznych oraz ćwiczeń w kartach pracy,
wyprawkach) wykonywanych przez dzieci (dotyczy
każdej grupy przedszkolnej).

05.05.2020r. (wtorek) dla 3-latków cała GRUPA „PSZCZÓŁKI”

Blok : Moja miejscowość, mój region

Temat: Jesteśmy uprzejmi wobec innych

Cele:

- utrwalenie zwrotów grzecznościowych
  - rozwijanie umiejętności prezentowania się przed innymi
  - rozwijanie umiejętności wokalnych
  - poznawanie czterech żywiołów
-
1. „Co słyhać wokół nas?”- ćwiczenia słuchowe. Dorosły prosi, aby razem z dzieckiem byli bardzo cicho i uważnie słuchali odgłosów wokół. Zadanie można wykonać na dworze, żeby posłuchać odgłosów przyrody. Następnie dziecko opowiada dorosłemu co usłyszało.
  2. Scenki dramowe- do wykonania tego zadania wykorzystujemy dowolne obrazki przedstawiające różne sytuacje pomiędzy dziećmi, np. jedno drugiemu podaje klocki, dzieci kłócą się ze sobą itp. (ważne, aby scenki dotyczyły sytuacji pozytywnych i trudnych). Dorosły pokazuje dziecku obrazek, a następnie wspólnie z nim próbuje odegrać scenkę, którą on przedstawia. Na koniec zabawy ważne jest, aby porozmawiać z dzieckiem o uczuciach, których doświadczało i zadać mu pytanie czy takie podobało mu się takie zachowanie.
  3. Zapoznanie z piosenką „Przepraszam, dziękuję” (sł. I muz. B. Forma) lub z inną dowolną piosenką w tym temacie, np. <https://www.youtube.com/watch?v=RIkSS7OcAII>

„Przepraszam, dziękuję”

1. Przepraszam i dziękuję,
magiczne słowa znam
i jeszcze słowo: proszę
przypominam wam.

Ref.: Dobre wychowanie
to jest ważna sprawa,
grzeczny bądź i miły,
taka moja rada.

2. Pamiętać zawsze musisz,
gdy obiad smaczny jesz,
że mlaskać nie wypada,
dobrze o tym wiesz.

Ref.: Dobre wychowanie

3. A kiedy z kolegami
wesoło spędzasz czas,
to możesz do zabawy
też zaprosić nas.

Ref.: Dobre wychowanie...

4. Rozmowa na podstawie tekstu piosenki. Dorosły zadaje pytania:

Jakie magiczne słowa są wymienione w piosence?
Dlaczego te słowa są magiczne?
Dlaczego nie wolno mlaskać przy obiedzie?
W jaki sposób można zaprosić kogoś do zabawy?
Co to jest dobre wychowanie?

5. Nauka refrenu piosenki „Przepraszam, dziękuję”.

Dorosły mówi słowa refrenu, a dziecko za nim powtarza. Następnie wspólnie mówią słowa refrenu. Potem dorosły włącza nagranie utworu. Podczas zwrotek dziecko słucha i kołysze się. Podczas refrenu dorosły zatrzymuje nagranie, a dziecko podejmuje próbę samodzielnego śpiewania.

6. „Czy to Ci się podoba?”- ćwiczenia warg.

Kiedy dorosły poda przykład właściwego zachowania się wobec drugiej osoby (np. podanie chusteczki, kiedy ktoś płacze) – dziecko szeroko rozchyła usta, pokazując zęby- jakby w uśmiechu. Kiedy zaś dorosły poda przykład niewłaściwego zachowania (np. dokuczanie koleżce), dziecko tworzy z ust dziobek. Dorosły na początku zabawy demonstruje dzieciom obydwie reakcje.

7. Zabawy badawcze- zapoznanie dziecka z czterema żywiołami (wodą, ziemią, powietrzem i ogniem)☺

a. WODA „Co jest słodkie, a co słone?”

Wykorzystujemy dwie szklanki z ciepłą wodą, dwie łyżeczki, sól i cukier.

Dzieci wsypują produkty do kolejnych szklanek i mieszają je łyżeczkami. Dorosły pyta o to, dlaczego zdaniem dziecka cukier i sól zniknęły. Dziecko próbuje powstałych roztworów, określając ich smak. (Najlepiej w pierwszej kolejności spróbować roztworu z cukrem.)

b. ZIEMIA Zabawa „Kto tu mieszka?”

Do zabawy wykorzystujemy worek z ziemią. Dorosły pokazuje dziecku worek i pyta, co się w nim znajduje? Po odpowiedzi zadaje kolejne pytanie: Jakie zwierzęta mieszkają w ziemi? Dziecko dotyka ziemi.

c. POWIETRZE Zabawa badawcza „Powietrze jest bardzo ważne”.

Potrzebujemy 1 słoik, dwie małe świececzki (typu tealight), dwa talerzyki, zapałki lub zapalniczka.

Dorosły stawia świececzki na talerzykach i podpala ich knoty. Następnie przykrywa jedną z nich słoikiem i wspólnie z dzieckiem obserwuje, gdzie świececzka zgaśnie. Dorosły tłumaczy, że tam, gdzie był słoik, było mało tlenu i dlatego gdy świececzka „wykorzystała” cały, to zgasła. Natomiast ta, która nie była przykryta ma stały dostęp tlenu i może się palić.

d. OGIEŃ „Jaki jest ogień”?

Zostawiamy zapaloną świececzkę, która paliła się na talerzyku, który nie był przykryty słoikiem. Dorosły stawia ją w bezpiecznej odległości od dziecka. Dziecko zbliża ręce na bezpieczną odległość. Dorosły zadaje pytanie: Jaki jest ogień? Słucha wypowiedzi dziecka.

Zabawę podsumowujemy kilkoma zdaniami na temat każdego z żywiołów- na podstawie doświadczeń. Dorosły zaznacza, że każdy z tych żywiołów jest nam bardzo potrzebny do życia.

8. * DLA CHĘTNYCH Praca plastyczna „Kwiatek”- dziecko rysuje kredkami kwiatek dla bliskiej osoby. Przypomina również jaki zwrot grzecznościowy stosowany jest, gdy wręcza się komuś prezent.

Opracował wychowawca- Marlena Reda

05.05 (wtorek) dla 4-latków cała GRUPA „BIEDRONKI”

Blok, „Wiosna na wsi”

Temat: Zwierzęta wiejskie i ich dzieci.

Cele:

- utrwalanie nazw i wyglądu zwierząt wiejskich – dorosłych i młodych,
- zwracanie uwagi na różnice w wyglądzie osobników – dorosłego i młodego,

1. Rozwiązywanie zagadek (wg. Iwony Fabiszewskiej). Wskazywanie odpowiednich obrazków zwierząt.

Potrzebne będą: zielona tkanina lub kartka, obrazki dorosłych zwierząt wiejskich: kury, świni, konia, kaczki, krowy.

Dorosły kładzie na podłodze zieloną tkaninę, a obok niej – ułożone tak, aby nie było widać, co przedstawiają (obrazkami na dół) – zdjęcia: dorosłych zwierząt: kury, konia, kaczki, krowy. Pyta, z czym kojarzy się dziecku zielona tkanina. Proponuje, aby była ona łąką, na której spotkały się wiejskie zwierzęta. Jeśli dziecko rozwiąże zagadki, wtedy dowie się, jakie zwierzęta na nią przybyły.

Na śniadanie owies je,
czasem rzeniem wita cię. (koń)

Ma ryjek różowy
i małe kopytka.
Wszystko ładnie zjada
ze swego korytka. (świnia)

Ptak domowy,
jajka znosi
i o ziarnka, gdacząc, prosi. (kura)

Je trawę na łące,
czasem łaty ma.
A gdy rolnik ją wydoi,
to mu mleko da. (krowa)

Kiedy idzie połą ścieżką,
kwacze głośno: kwa, kwa, kwa. (kaczka)

Po usłyszeniu każdej zagadki dziecko podaje jej rozwiązanie, wyszukuje wśród obrazków odpowiednie zwierzę i układa obrazek w dowolnym miejscu na zielonej tkaninie.

2. Przyporządkowywanie młodych zwierząt do zwierząt dorosłych. Wskazywanie różnic między nimi.

Zielona tkanina, obrazki młodych zwierząt wiejskich: kury, konia, świni, kaczki, krowy.

Dorosły informuje dziecko że każde dorosłe zwierzę przybyło ze swoim dzieckiem. Układa obok zielonej tkaniny zdjęcia młodych zwierząt. Dziecko wskazuje odpowiednie zdjęcia, wymawia głośno nazwy młodych osobników i łączy w pary mamę i jej dziecko – układa obrazki zwierząt blisko siebie na tkaninie. Następnie dokładnie przygląda się im i porównuje wygląd zwierząt, określając najważniejsze różnice między nimi (np. kolor dorosłej kaczki i małego kaczątko).

3. Słuchanie piosenki „Na naszym podwórku”.

<https://www.youtube.com/watch?v=G6mVRZeMtXg&fbclid=IwAR1WWXHRelOkCX3bSaNm3Lfrs55ZSHnIwpAKwKO4TXOHOWIhKTwrqbNakZU>

I. Na naszym podwórku zwierząt jest bez liku.

Konik w stajni, mysz w spiżarni, a kurki – w kurniku.

Ref.: „Ihaha!” – rży nasz konik.

„Me, me, me”, z kózką w chórze.

Dobrze nam tu razem na naszym podwórku.

II. Na naszym podwórku jest bardzo wesoło.

Kurki gdaczą, kaczki kwaczą, piesek biega w koło.

Ref.: „Kwa, kwa, kwa” – kwacze kaczka.

„Ko, ko, ko” – kurki w chórze.

Bardzo nam wesoło na naszym podwórku.

III. Na naszym podwórku zwierzęta się czubią.

Kot mysz łapie, piesek chrapie, lecz wszyscy się lubią.

Ref.: „Hau, hau, hau” – piesek szczeka.

„Miau, miau, miau” – z kotkiem w chórze.

Wszyscy się lubimy na naszym podwórku.

4. Rozmowa na temat tekstu piosenki:

- O czym była ta piosenka?
- Jakie zwierzęta mieszkają na wiejskim podwórku?
- Jakie są nastroje tych zwierząt? Czy są radosne, czy smutne?
- Czy zwierzęta, o których mowa, żyją w swoim domu w zgodzie?
- Jakie wydają odgłosy?

5. Karty pracy, cz. 2, nr 34–35.

Dziecko:

- odszukuje wśród naklejek zdjęcia młodych osobników zwierząt przedstawionych na obrazku,
- nakleja je obok rodziców,
- naśladuje odgłosy zwierząt – młodych i dorosłych,
- nazywa zwierzęta, które są na zdjęciach; otacza pętlami zwierzęta, które są zwrócone w tę samą stronę.

6. Zabawa ruchowa „Kaczki na spacerze”.

Dziecko „zamienia się” w kaczkę. Spaceruje w sposób charakterystyczny dla tych zwierząt (w przysiadzie, trzymając się rękami za kostki nóg). Na sygnał dorosłego (ustalony wcześniej), kaczka zatrzymuje się i porusza skrzydłami (dziecko wyciąga ręce, zgięte w łokciach, w bok i w szybkim tempie porusza nimi w górę i w dół).

Martyna Różak

05.05 (wtorek) dla GRUPY „ŻABKI”

(tu podział na dzieci, które miały 4 lata, gdy rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy i dzieci, które rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy, gdy miały 5 lat)

Dzieci 4-letnie w grupie „Żabki”

Blok : „Wiosna na wsi”

Temat: Na wiejskim podwórku.

Cele:

- rozwijanie umiejętności klasyfikowania,
- rozwijanie umiejętności liczenia,
- rozwijanie sprawności ruchowej,

1. Osoba dorosła pokazuje dziecku zdjęcia przedstawiające młode, wiejskie zwierzęta. Dziecko podaje ich nazwy, a następnie układa zdrobnienia, np.
źrebię – źrebaczek, źrebiątko;
cielę – cielaczek, cielątko.

Rodzic podaje dziecku przykłady zabawnych rymów do zdrobnień, np. Źrebaczek założy fraczek. Cielątko lubi małpiątko. Prosiaczek zdjął kubraczek. Zachęca dziecko do samodzielnej zabawy słowami i układania rymów (mogą to być również rymy niezwiązane ze zwierzętami, np. tacki – placki).

2. Zabawy ze zwierzętami – zajęcia matematyczne.

Potrzebne będą: obrazki zwierząt wiejskich, wydrukowane lub narysowane oraz dwa plastikowe pojemniki.

Dziecko układa przed sobą wykonane wcześniej obrazki zwierząt wiejskich.

Osoba dorosła pyta, czy można podzielić te zwierzęta na dwie grupy.

Dziecko podaje propozycje (np. zwierzęta, które mają dwie lub cztery nogi) i układa odpowiednio obrazki zwierząt w pojemnikach. Przy pomocy osoby dorosłej przelicza elementy zbiorów. Układając obrazki parami, sprawdza, których zwierząt jest więcej.

Osoba dorosła wyjaśnia dziecku, że można jeszcze dokonać podziału w zależności od tego, czy zwierzę jest ptakiem, czy nim nie jest.

Rodzic pyta: Jakie charakterystyczne cechy mają ptaki? (Skrzydła, dzioby, pióra).

Dziecko układa właściwe obrazki w pojemnikach – w jednym ptaki, w drugim pozostałe zwierzęta.

Dorosły wskazuje pojemnik, w którym znajdują się zwierzęta niebędące ptakami. Wyjaśnia, że są to ssaki, czyli zwierzęta, które po urodzeniu odżywiają się mlekiem matki.

3. Odnajdywanie ukrytej sylwety kurczątka.

Wycięta z papieru sylweta kurczątka, pięć wyciętych z papieru kępek trawy (takie, aby łatwo było w nich ukryć sylwetę kurczątka), kartoniki z narysowanym kropkami (od 1 do 5).

Osoba dorosła układa, jedną obok drugiej, kępkę trawy. Dziecko liczy, ile ich jest. (Przed rozpoczęciem liczenia dorosły wskazuje stronę, od której dziecko ma zacząć liczenie). Pokazuje dziecku sylwetę kurczątka. Zaprasza do zabawy w chowanego. Dziecko odwraca się tyłem do rodzica, który chowa sylwetę kurczątka pod jedną z kępek trawy. Na sygnał rodzica dziecko odwraca się ponownie przodem. Osoba dorosła pokazuje kartonik z określoną liczbą kropek (od 1 do 5). Dziecko liczy kropki i pokazuje wynik na palcach. Dziecko pokazuje kępkę trawy odpowiadającą liczbie kropek na kartoniku, np. na kartoniku były dwie kropki – dziecko wskazuje drugą kępkę trawy. Na pytanie: Gdzie ukryło się kurczątko? odpowiada przy ewentualnej pomocy dorosłego np. Pod drugą kępką trawy.

4. Karta pracy, cz. 4, nr 36.

Dziecko:

- łączy obrazki zwierząt z ich cieniami,
- rysuje w ogonie każdego koguta tyle piór, ile wskazuje liczba kropek na karteczce.

5. Zabawy ruchowe

Potrzebna będzie podwójna kartka z gazety.

- Ćwiczenie wyprostne – Uwaga, lis!

Dziecko jest kurą. Porusza się po pokoju w sposób charakterystyczny dla tych zwierząt. Na hasło: Lis, zatrzymuje się natychmiast w miejscu, prostuje plecy, kładzie gazetę na głowie i stoi nieruchomo do chwili, aż usłyszy, że lis odszedł

- Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – Ziarno dla kury.

Dziecko stoi w lekkim rozkroku. Zwija gazetę w kulkę – to ziarno dla zwierząt – i trzyma ją oburącz przed sobą. Na sygnał osoby dorosłej dziecko przenosi kulkę z gazety oburącz za głowę, puszcza na podłogę za plecami (wysypuje ziarna), a następnie zamienia się w kurkę – wykonuje skłon do przodu, oburącz chwyta kulkę leżącą z tyłu i podnosi do góry na znak wykonania zadania.

- Ćwiczenie mięśni brzucha – Ukryte ziarno.

Dziecko leży na brzuchu. Kulkę układa przed sobą, policzek opiera na dłoniach ułożonych na podłodze jedna na drugiej. Na sygnał osoby dorosłej wkłada kulkę pod brodę, wyciąga ręce w przód, podnosi klatkę piersiową i utrzymuje przez chwilę taką pozycję. Następnie wraca do pozycji wyjściowej.

- Zabawa z elementem rzutu i celowania – Sito.

Dziecko stoi trzymając w jednej ręce kulkę z gazety. Rodzic stoi w pewnej odległości od dziecka, trzymając w ręce obręcz opartą o podłogę. Dziecko rzuca kulką tak, aby przerzucić ją przez środek obręczy – sito.

Opracowała Martyna Bogusz

Dzieci 5-letnie w grupie „Żabki”

Blok : „Wiosna na wsi”

Temat: Na podwórku.

Cele:

- rozwijanie mowy;
  - zapoznanie z przysłowiami;
  - rozwijanie sprawności manualnej;
1. Zapoznanie z wybranymi popularnymi przysłowiami, których bohaterami są zwierzęta; wyjaśnienie ich znaczenia.

Gdyby kózka nie skakała, toby nóżki nie złamała.

Zapomniał wół, jak cielęciem był.

Koń ma cztery nogi i tak się potyka.

Pasuje jak wół do karety.

Nie kupuj kota w worku.

Rytmizowanie wybranego przysłowia; ilustrowanie go ruchem według pomysłu dziecka.

2. Słuchanie piosenki Na podwórku (sł. i muz. Jolanta Kucharczyk).

<https://www.youtube.com/watch?v=An265-G0WOs>

*I. Na podwórku na wsi
jest mieszkańców tyle,
że aż gospodyni
trudno zliczyć ile.*

*Ref.: Kury, gęsi i perliczki,
i indyki, i indyczki.*

*Jest tu kwoka z kurczętami,
mama kaczka z kaczącami.*

*Piękny kogut Kukuryku
i kot Mruczek,
i pies Bryś.*

*Więc od rana słyhać wszędzie:
kukuryku, kwa, kwa, gę, gę,
hau, hau, miau, miau, gul, gul, gul
– podwórkowy chór.*

II. *Koń kasztanek w stajni,
a w oborze krowa,
tam w zagrodzie
owce i brodata koza.*

Ref.: Kury, gęsi i perliczki...

III. *A tu są króliki:
i duże, i małe,
łaciate i szare,
i czarne, i białe.*

Ref.: Kury, gęsi i perliczki...

3. Osoba dorosła zadaje dziecku pytania dotyczące tekstu piosenki.
  - Gdzie mieszkają zwierzęta, o których jest mowa w piosence?
  - Jakie zwierzęta mieszkają w wiejskiej zagrodzie?
4. Karta pracy, cz. 4, s. 9.
Oglądanie przez dziecko obrazka, odszukiwanie na nim śladów zwierząt. Łączenie obrazków zwierząt z ich śladami. Czytanie z osobą dorosłą nazw zwierząt. Naklejanie zdjęć zwierząt w odpowiednich miejscach.
5. Rozwiązywanie zagadek o zwierzętach mieszkających na wsi:

*Lubi głośno gdakać,
kiedy zniesie jajko.
Każdy wie, że jest stałą
kurniką mieszkanką.
(kura)*

*Zakręcony ogonek,
śmieszny ryjek ma
„Chrum, chrum – głośno woła
– kto jedzenie da?”
(świnka)*

*Na przykład łaciate,
w oborze mieszkają.
Pasą się na łąkach,
zdrowe mleko dają.
(krowy)*

*Nie pieje, nie gdacze,
tylko głośno kwacze.
Po stawie pływa.
Jak się nazywa?
(kaczka)*

*Grzebień ma na głowie,
swoim głośnym paniem
wszystkich wczesnym rankiem
budzi na śniadanie.
(kogut)*

6. Karta pracy Nowe przygody Olka i Ady. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 69. Rysowanie drogi kury do kurcząt.
7. Kolorowanka wodna – Kura i kurczątka. Dla dziecka: wyprawka, kolorowanka wodna Kura i kurczątka, pędzelek, kubeczek z wodą.
8. Zabawa ortofoniczna – Głosy zwierząt.
Dziecko naśladuje odgłosy wybranych przez siebie zwierząt, odpowiednio modelując swój głos. Zwierzęta dorosłe naśladuje grubym głosem, a młode – cienkim.

Opracowała Martyna Bogusz

05.05.2020r. (wtorek) Dzieci 4 i 5-letnie w grupie „Motylki”

Blok : „Wiosna na wsi”.

Temat: Zwierzęta wiejskie i ich dzieci.

Cele:

- utrwalanie nazw i wyglądu zwierząt wiejskich – dorosłych i młodych,
- zwracanie uwagi na różnice w wyglądzie osobników – dorosłego i młodego,
- rozwijanie dykcji i artykulacji podczas śpiewu piosenki,
- rozwijanie poczucia rytmu.

1. Ćwiczenia oddechowe – liczenie elementów wyciętych z papieru, przenoszenie ich za pomocą słomki.

Wycięta sylweta krowy, wycięte z papieru łąty, słomka do napojów, pojemnik, taca.

Dzieci układają na stole sylwety krów, Rodzic umieszcza na stole tacę, na której znajdują się sylwety łąt wycięte z białego papieru. Dzieci będą je przenosiły na sylwetę krowy. Biorą z tacy odpowiednią liczbę sylwet łąt. Za pomocą rurki do napojów przenoszą je na sylwetę krowy. Na zakończenie zadania przyklejają na sylwecie krowy sylwety łąt.

2. Zabawy konstrukcyjne – budowanie domu dla ulubionego wiejskiego zwierzęcia.

Klocki, zabawka- zwierzątko wiejskie.

Dzieci budują dla tego zwierzęcia dom z klocków i nadają mu nazwę.

3. Oglądanie filmu o zwierzętach wiejskich

<https://www.youtube.com/watch?v=v4R2rkylrc0>

4. Karty pracy, cz. 2, nr 34–35.

Dzieci:

- odszukują wśród naklejek zdjęcia młodych osobników zwierząt przedstawionych na obrazku,
- nakleją je obok rodziców,
- naśladują odgłosy zwierząt – młodych i dorosłych,
- nazywają zwierzęta, które są na zdjęciach; otaczają pętlami zwierzęta, które są zwrócone w tę samą stronę.

5. Zabawa ruchowa *Kaczki na spacerze.*

Tamburyn lub bębenek

Dzieci są kaczkami. Spacerują w sposób charakterystyczny dla tych zwierząt (w przysiadzie, trzymając się rękami za kostki nóg). Na sygnał – uderzenie w tamburyn (lub kłaśnięcie) kaczki zatrzymują się i poruszają skrzydłami (dzieci wyciągają ręce, zgięte w łokciach, w bok i w szybkim tempie poruszają nimi w górę i w dół).

6. Nauka piosenki *Na podwórku koło bramy* lub tylko słuchanie

https://www.youtube.com/watch?v=vFf1UYE_gRU

Na podwórku koło bramy Hanna Łochocka

Na podwórku koło bramy
wiodą spory cztery mamy.

Każda woła, że jej dziecię
najładniejsze jest na świecie.

Mówi krowa: cielątko!
 Mówi owca: jagniątko!
 Mówi świnka: prosiątko!
 A kobyłka: źrebiątko!
 Lecz tymczasem dziątek czwórka
 już wymknęła się z podwórka
 i na łączce sobie hasa
 w lewo, w prawo, hej hopsasa!
 Podskakuje cielątko,
 a tuż za nim jagniątko,
 podryguje prosiaczek,
 biega w kółko źrebaczek.
 A z pobliskiej biegł zagrody
 hałaśliwy kundel młody
 i ogonem raźnie machał,
 poszczekując: hau, hau, hau, hau.
 Oj, umyka cielątko,
 oj, umyka jagniątko,
 oj, umyka źrebaczek,
 a na końcu prosiaczek.

- Nauka pierwszej zwrotki i refrenu.
- Zaznaczanie refrenu piosenki klaśnięciem.

7. *Głosy zwierząt* – zabawa z elementami ćwiczeń ortofonicznych.
 Rodzic czyta treść bajeczki, a dziecko naśladuje odgłosy zwierząt.

Wieczorem w zagrodzie cici Małgosi
 Każde zwierzątko o jedzenie prosi.
 Piesek szczeka: *hau, hau, hau*.
 Kotek miauczy: *miau, miau, miau*.
 Kura gdacze: *kod, ko, da*.
 Kaczka kwacze: *kwa, kwa, kwa*.
 Gąska gęga: *gę, gę, gę*.
 Ona też chce najeść się.
 Owca beczy: *be, be, be*.
 Koza meczy: *me, me, me*.
 Indor gulga: *gul, gul, gul*.
 Krowa ryczy: *mu, mu, mu*.
 Konik parska: *prrr, prrr, prrr*.
 A pies warczy: *wrr, wrr, wrr*.
 I tak gra orkiestra ta, aż Małgosia jeść im da.

8. Zabawy na świeżym powietrzu

Opracowała Agnieszka Bazydło

05.05 (wtorek) dla 5 - latków GRUPA „ZUCHY”

Blok : „Wiosna na wsi”.

Temat: Uparty kogut. Tyle stóp, tyle kroków.

Cele:

- rozwijanie mowy;
- rozwijanie sprawności manualnej;
- poznawanie zwierząt z wiejskiego podwórka;
- próba zrozumienia stałości miary;

1. Wyjaśnienie znaczenia słowa uparty. Rodzic pyta:

- Kogo nazywamy upartym?
- Czy zwierzęta też mogą być uparte?
- Czy znacie takie zwierzęta?

2. Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej - Zaremby „Uparty kogut”.

Książka z ilustracjami do opowiadania (s. 62–65). Dzieci słuchają opowiadania i oglądają ilustracje.

Rodzina Ady i Olka wybrała się do cioci na wieś. Wszyscy byli zachwyceni celem podróży. Tylko mama wydawała się trochę zakłopotana i lekko zaniepokojona.

– *Nie pamiętam, kiedy ostatnio byłam na wsi. Chyba bardzo dawno temu. Czy będą tam*

wszystkie wiejskie zwierzęta? – wypytywała tatę.

– *Oczywiście, jak to w gospodarstwie. Będą krowy i cielęta. Świnie i prosięta. A zamiast koni i źrebiąt – dwa traktory. Traktorów chyba się nie obawiasz? – spytał żartem tata.*

Mama tylko się uśmiechnęła. – Oczywiście. Nawet rogaty baran mnie nie wystraszy. Jestem supermamą.

– *Będą też kury, gęsi, kaczki, indyczki. Zgroza – ciągnął tata żartobliwym tonem.*

Samochód wjechał na podwórko. Ada i Olek pierwsi przywitali się z ciocią i wujkiem i natychmiast zaczęli się rozglądać za zwierzętami.

– *Lola ma szczeniaki! Mogę się z nimi pobawić? – spytał Olek i już był przy kudłatej kundelce i czwórce jej szceniąt. Ada nie mogła do niego dołączyć, ponieważ ma uczulenie na sierść. Wybrała się więc na spacer po podwórku.*

– *Ko, ko, gę, gę, kwa, kwa – witały ją kury i kurczęta, gęsi i gąsięta, kaczki i kaczęta. Ada z powagą odpowiadała im: „dzień dobry”, „witam państwa”, „przybijemy piątkę?”.*

– *Ojej, jaka piękna kózka! – Ada usłyszała zachwycony głos mamy.*

– *To koźlątko. Ma zaledwie kilka dni – powiedział wujek.*

– *Prześlizchny maluszek – stwierdziła z podziwem mama.*

Koźlątko nie poświęciło mamie uwagi, za to kury podniosły wielki krzyk na jej widok. Obgdakały ją z każdej strony... i sobie poszły. Został jedynie kogut. Wbił wzrok w barwną sukienkę mamy w duże czerwone koła i patrzył jak zauroczony.

– *Lubi czerwony kolor – stwierdziła z zadowoleniem mama.*

– *Hm, obawiam się, że wręcz przeciwnie – powiedział tata.*

Kogut nastroszył pióra i nieprzyjaźnie zatrzepotał skrzydłami.

– *Nie przepada za czerwonym. Kiedyś wskoczył mi na głowę, bo byłam w czerwonym kapeluszu*

– *powiedziała ciocia. – Ale to zdarzyło się tylko raz – dodała uspokajająco.*

Po chwili wszyscy z wyjątkiem mamy zapomnieli o kogucie. Uparte ptaszysko nie odstępowało jej na krok.

– *Idź sobie – odpędzała go, jednak kolor czerwony na sukience przyciągał uparciucha jak magnes.*

– *Nie bój się, mamó – Ada dodała mamie otuchy.*

– *Dam sobie radę. – Mama bohatercko przeszła między kaczkami, kurami, minęła nawet gąsiora, ale gdy spojrzała za siebie, ponownie ogarnął ją niepokój. Kogut wciąż był tuż-tuż i wojowniczo stroszył pióra.*

– *Bywa uparty jak oślątko – westchnęła ciocia. – Wracaj do kurnika, uparciuchu.*

– *No właśnie! – powiedziała stanowczo mama.*

Obie, mama i ciocia, weszły do domu. Niezadowolony kogut grzebnął pazurem i wrócił do kurnika. Tymczasem tata z wujkiem założyli na głowy kapelusze z siatką na twarz i poszli zajrzeć do uli w sadzie. Ada unikała pszczoł od czasu, gdy minionego lata została użądlnona w stopę. Woląla przechadzać się pośród żółtych kaczuszek, które nie żądla i są mięciutkie. Nawet nie zauważyła upływu czasu. Zbliżała się właśnie pora dojenia krów, więc ciocia poszła przygotować dojarki. Olek wciąż bawił się ze szczeniętami, a tata i wujek zapomnieli o wszystkim, tak bardzo zajęli się sprawdzaniem pszczelich uli. Znudzona mama postanowiła do nich dołączyć. Jednak żeby dotrzeć do furtki prowadzącej do sadu, musiałyby przejść obok kurnika. Co będzie, jeśli kogut ją zobaczy? Woląla tego uniknąć. Postanowiła przechytryć nieprzyjaznego ptaka i przedostać się do sadu przez płot. Jakież było zdziwienie Ady, gdy zobaczyła mamę wspinającą się na ogrodzenie. Pokonanie płotu, kiedy ma się na sobie odświętną sukienkę, nie jest łatwe, jednak mamie się to udało. Co prawda w rajstopach poleciało oczko, a sukienkę lekko rozdarła, ale kto by się tym przejmował.

– *Oczko ci ucieka, łap je! – zażartował tata na widok żony.*

– *To nic takiego. Wykiwałam koguta – powiedziała szeptem, zadowolona z siebie mama.*

Chwilę później Ada zobaczyła koguta, który bez trudu przefrunął nad płotem i wylądował w sadzie.

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- Czy mama Olka i Ady była wcześniej na wsi?
- Z kim bawił się Olek?
- Co robiła Ada?
- Jaki ptak zainteresował się mamą? Dlaczego?
- Czym zajęli się tata z wujkiem?
- Jak mama przechytrzyła koguta? Czy jej się to naprawdę udało?

4. Opowieść ruchowa „Wycieczka na wieś”.

Nadeszła wiosna. Na wsi jest zielono i radośnie. (Dzieci maszerują po pokoju w dowolnym kierunku). Odwiedzamy wiejską zagrodę. Straszny tutaj gwar. Widać domowe zwierzęta: owce, krowy, świnie, kaczki, gęsi, kury, indyki. (Rodzice wymieniają nazwy gatunków zwierząt, dziecko naśladuje ich charakterystyczne głosy). Patrzą, przyfrunęły bociany. Wysoko na dachu domu mają swoje gniazdo. (Dzieci robią daszek nad oczami, spoglądają w górę, następnie naśladuje charakterystyczne ruchy i klekot bociana). Za płotem gospodarstwa widać pole. Rośnie na nim zboże. Zamieniamy się w trawy i kłosa zbóż. (Dzieci przechodzą do przysiadu. Na hasło: Rośniemy, dzieci powoli wstają). Na łące pojawiają się zające. Małe zajączki chcą się bawić. Chowają się w trawie. Widać ich duże uszy. (dzieci naśladują ruchy zajączków). W ogrodach kwitną piękne kwiaty, ich kielichy otwierają się do słońca. (Dzieci unoszą ręce w górę, naśladują otwierające się do słońca kielichy kwiatów). Za domem jest sad. Przez chwilę odpoczniemy w cieniu drzew, słuchając świergotu ptaków. (Dzieci kładą się na plecach. Umieszczają ręce na przeponie i miarowo oddychają).

5. Karta pracy cz. 4, str. 4,5.

6. Ćwiczenia dotyczące zrozumienia stałości miary.

- Osiem pasków papieru w dwóch różnych kolorach (takiej samej długości).

Rodzic układa z pasków dwie drogi (każda składa się z czterech pasków w tym samym kolorze, np. droga czerwona i droga niebieska).

- Dwie drogi równoległe.

Rodzic pyta: - Czy obie drogi mają taką samą długość?

- Jedna z dróg zakręca.

- Czy teraz drogi mają taką samą długość?

- Dlaczego uważacie, że czerwona droga jest dłuższa?

- Jak można udowodnić, że obie drogi nadal są takiej samej długości?

Drogi mają taką samą długość, bo nadal są te same cztery paski papieru, tylko przesunięte.

➤ **Mierzenie szerokości dywanu stopa za stopą.**

Mały dywan. Dziecko mierzy szerokość dywanu, stawiając stopę przed stopą (palec jednej stopy dotykają pięty drugiej stopy) i głośno liczy. Za chwilę rodzic robi to samo.

Rodzic pyta:- Dlaczego wyszły nam różne wyniki?

- Czy nasze stopy są jednakowej długości?

➤ **Mierzenie długości dywanu krokami.**

Mały dywan. Dziecko mierzy długość dywanu krokami, które głośno liczy. Następnie tę samą czynność wykonuje Rodzic.

- Dlaczego wyszły nam różne wyniki?

- Z czym jest związana długość naszych kroków? (Ze wzrostem).

➤ **Mierzenie długości dywanu linijką lub miarką krawiecką.**

Linijka, mały dywan.

Rodzic mierzy linijką długość małego dywanu.

7. Karta pracy cz. 4, str. 7

Opracowała: Domańska Anna

05.05 (wtorek) dla 6-latków (zerówka)

Blok „Wiosna na wsi”.

Temat: Tyle stóp, tyle kroków.

Cele:

- rozwijanie umiejętności marzenia;
- mierzenie długości stopami, krokami;
- rozwijanie sprawności fizycznej.

1. Ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza Teresy Fiutowskiej *Podwórkowa awantura*.

Kura gdacze, kaczka kwacze –
goni kurę moką raczej.
Gęś też syczy, kogut pieje.
Gwałtu! Rety! Co się dzieje?
Ryczy krowa, świnia kwiczy,
a indyk się rozindyczył.
Kot mysz goni, głośno miauczy.
– Dość awantur! Już wystarczy!
Tak pies Burek głośno szczeka
i już słycać go z daleka.
Koza meczy:
mee, mee, mee...
– Czego psisko mądrzy się?
Dla ochłody – wiadro wody
poleją na głowy, brody!
Wyszły z mody awantury!
A sio, gęsi, a sio, kury! –
Powiedziała, co wiedziała,
białą brodą pokiwała,
pochyliła nisko rogi.
– Cisza! Spokój! Zejść mi z drogi!
Awantura się skończyła,
bo ta koza groźna była.

Nauczyciel wyjaśnia niezrozumiałe zwroty, a następnie pyta:

- *Które zwierzęta brały udział w podwórkowej awanturze?*
- *Jakie zwierzę próbowało je uspokoić? W jaki sposób to zrobiło?*

Nauczyciel zwraca uwagę na głosy, jakie wydawały zwierzęta.

2. Opowieść ruchowa przy muzyce – *Wycieczka na wieś*.

Odtwarzacz CD, nagranie wesołej melodii, bębenek.

Nadeszła wiosna. Na wsi jest zielono i radośnie. (Dzieci maszerują za nauczycielem w rytmie wybranego przez niego nagrania wesołej melodii). *Odwiedzamy wiejską zagrodę. Straszny tutaj gwar. Widać domowe zwierzęta: owce, krowy, świnie, kaczki, gęsi, kury, indyki.*

(nauczyciel wymienia nazwy gatunków zwierząt, dzieci naśladują ich charakterystyczne głosy). *Patrzcie, przyfrunęły bociany. Wysoko na dachu domu mają swoje gniazdo.* (Dzieci

robią daszek nad oczami, spoglądają w górę. Następnie w rytmie bębenka poruszają się za nauczycielem naśladowując charakterystyczne ruchy i klekot bociana). *Za płotem gospodarstwa widać pole. Rośnie na nim zboże. Zamieniamy się w trawy i kłosa zbóż.* (Dzieci przechodzą do przysiadu, słysząc ciche dźwięki bębenka. Na hasło: *Rośniemy*, dźwięki stają się coraz głośniejsze, dzieci powoli wstają). *Na łące pojawiają się zające. Małe zajączki chcą się bawić. Chowają się w trawie. Widać ich duże uszy.* (Charakterystyczny rytm bębenka zachęca do podskoków – dzieci naśladowują ruchy zajączków. Ponownie słysząc nagranie wesołej melodii). *W ogrodach kwitną piękne kwiaty, ich kielichy otwierają się do słońca.* (Unoszą ręce w górę, naśladowując otwierające się do słońca kielichy kwiatów). *Za domem jest sad. Przez chwilę odpoczniemy w cieniu drzew, słuchając świergotu ptaków.* (Dzieci kładą się na plecach. Umieszczają ręce na przeponie i miarowo oddychają).

3. *Długi, krótki* – ćwiczenia w mierzeniu długości.

- Ćwiczenia dotyczące zrozumienia stałości miary.

Skakanki w różnych kolorach.

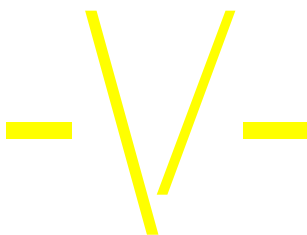
Nauczyciel układa ze skakanek dwie drogi (każda składa się z czterech skakanek w tym samym kolorze, np. droga czerwona i droga żółta).

- Dwie drogi równoległe.

Nauczyciel pyta:

– *Czy obie drogi mają taką samą długość?*

Jedna z dróg zakręca.

- *Czy teraz drogi mają taką samą długość?*

- *Dlaczego uważacie, że czerwona droga jest dłuższa?*

Nauczyciel wraca jeszcze raz do pierwszego przypadku.

– *Czy drogi mają taką samą długość?*

– *Dlaczego tak uważacie?*

Jedna z dróg zakręca

- Czy drogi nadal mają taką samą długość?
- Jak można udowodnić, że są tej samej długości?

(Drogi mają taką samą długość, bo nadal są te same cztery skakanki, tylko przesunięte).

Mierzenie szerokości dywanu stopa za stopą.

Mały dywan.

Każde dziecko mierzy szerokość dywanu, stawiając stopę przed stopą (palce jednej stopy dotykają pięty drugiej stopy) i głośno licząc.

- Dlaczego wyszły wam różne wyniki?
- Czy wasze stopy są jednakowej długości?

Mierzenie długości dywanu krokami.

Mały dywan.

Każde dziecko mierzy długość dywanu krokami, które głośno liczy.

- Dlaczego wyszły wam różne wyniki?
- Z czym jest związana długość waszych kroków? (Ze wzrostem).

Pokaz linijki, miarki krawieckiej.

Linijka, mały dywan.

Nauczyciel mierzy linijką długość małego dywanu.

4. Karta pracy, cz. 4, s. 7,8.

5. Ćwiczenia korektywne i uspokajające.

Dzieci maszerują we wspięciu na palcach, z kulką na głowie, i przechodzą do siadu skrzyżnego.

- W siadzie skrzyżnym – wykonują skręty głową w prawo, w tył i w lewo, w tył.
- W siadzie podpartym, kolana mają rozchylone, kulki położone między stopami – podrzucają kulki stopami, chwytają rękami.
- W marszu, kulki trzymane w dłoni (prawej, lewej) – ćwiczenie oddechowe – wykonują wdech nosem i próbują zdmuchiwać kulki z dłoni.

6. Karta pracy *Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby*, cz. 2, s. 68.

Czytanie tekstu indywidualnie przez dzieci. Odszukiwanie zdjęć zwierząt i naklejanie ich w odpowiednich miejscach.

7. Zabawa wyrabiająca szybką reakcję na ustalony sygnał – *Kwoka i kurczątka*.

Bębenek, dla każdego dziecka: mała obręcz, szablon cyfr od 1 do 6. Jedno dziecko jest kwoką. Zajmuje miejsce przed obręczami rozłożonymi na dywanie. Rozkłada przed sobą szablony cyfr (od 1 do 6). Dzieci maszerują w określonym kierunku, w rytmie bębienka, między obręczami – kurczątka wychodzą na spacer. Na ustalony sygnał – mocne uderzenie w bębenek – kwoka zajmuje swoje miejsce, unosząc w górę szablon dowolnej cyfry. Kurczątka zajmują miejsca w obręczach. Każde dziecko układa przed sobą tyle obrazków, ile wskazuje liczba. Wskazane przez nauczyciela dzieci klaszczą zgodnie z liczbą ułożonych kartoników.

8. Zabawy ruchowe na świeżym powietrzu.
Karta pracy dla chętnych*

Wykonaj działania według wzoru.

$$\textcircled{5} - \textcircled{3} = \textcircled{2}$$

$$\textcircled{3} - \textcircled{1} = \textcircled{\quad}$$

$$\textcircled{6} - \textcircled{2} = \textcircled{\quad}$$

$$\textcircled{9} - \textcircled{7} = \textcircled{\quad}$$

$$\textcircled{5} - \textcircled{0} = \textcircled{\quad}$$

$$\textcircled{1} - \textcircled{1} = \textcircled{\quad}$$

Wychowawca
Ewelina Wysocka